

(המסד מעמוד 23)

על כל ההשקעות החמורות הנכבדות ממה.

העגלות החכמות. כך מכנים ביחיל-האוויר את העגלות המתוחכמות, שתפקידן להוביל פצצות ממקום אחר סוגן ועד למטוסים.

לעגלות אלה מעלות מיכניות רבות. יש דהן רק חיפיון אחד — הן אינן עומדות בעומס הפצצות, צריכה נשברים והן אינן יכולות עוד לנוע ממקומן.

בשבוע שעבר פירסמו ידיעה זו (העולם הזה 1966). טענו כי המחלל אינו נעוץ בבית-החרושת המייצר את העגלות, והמספק תוצרתו לפי השירותים הטכניים שסופקו לו על-ידי חיל-האוויר.

מקור התקלה הוא בחסרת-תיאום המור ורבי-השלכות בין משרד-הביטחון לבין חיל-האוויר. ביקשנו לפרסם את הסיבה לחסרת-התיאום שבמקומותי נהרסות העגלות, אך מסיבות שונות לא נסתיע הדבר בידינו.

השבוע, אחרי פירסום הכתבה, חזה בנושא זה תפנית מפתיעה, חמורה פי כמה.

אם סברנו, בתחילה, כי המדובר בייצור חדש-עממי של 220 עגלות כאלו, על-ידי בית חרושת אחד, הרי התברר לנו כי תקלות דומות נתגלו אף במוצרי בתי-חרושת אחרים, העוסקים באותו נושא.

מיפעלים אלה הם: מיכון בניין בע"מ — פתח-תיקוה; דרו בע"מ — פרדס-חנה (ייצור חלקי); א.י.א.ס. — בית-שמש; דמיאל — גבעתיים; ונגרט — אשדוד; א.ג.י. (השייך לאמנון אבני) — קריית-גת.

מכאן שאין מדובר בייצור חדש-עממי של סידרת עגלות, אלא בייצור שוטף, על-ידי בתי-חרושת אחרים, כמדורגד של מאות רבות של עגלות שאינן מסוגלות לשאת את עומס הפצצות שעדיהן.

אמר יצחק שושני, מנכ"ל בית-החרושת מיכון בניין בע"מ: "סיפקנו לחיל-האוויר ציוד באיכות מעולה. העגלות ניבנו בדיוק לפי הנתונים שסופקו לנו. מקור התקלה אינו בנו".

דברים ברוח דומה השמיעו גם בעלי המפעלים האחרים. רק גירסתו של בעל מפעל דמיאל, בגבעתיים, היתה שונה. "לחיל-האוויר אין כל בעיות עם העגלות שלי. הן פועלות ללא תקלות", אמר. "בכל פעם במהלך הייצור, כשנתקלתי בשירטוטים לא-אמינים, פשוט התעלמתי מהם ובניתי את העגלות בצורה שידעתי כי ייטיבו לשרת את חיל-האוויר."

"איני יודע מה נעשה בכתייחוריי שת אחרים. אני רק יודע שאם הם בנו את העגלות במדויק לפי הדי שירותים, חיל-האוויר יצא ניוזק." ב-2.5.75 פניתי לדובר צה"ל, ביקשתי לברר את הנושא.

שיקולים

של שוחד

ב-12.5.75 הודיע לי דובר צה"ל כי הנושא נבדק, והועבר לטיפול משרד-הביטחון. תשובה זו נראית לי תמוהה במידת-מה, משום שלפחות בנושא הכנת השירי טוטים הטכניים שלפיהם ניבנו העגלות, מקור התקלה בחיל-האוויר, ולא במשרד-הביטחון. לכן, לא די בהעברת הנושא לטיפול משרד-הביטחון.

נקודה קודרת נוספת הקשורה בפרשה זו, נעוצה בעובדה שאחד מבתי-החרושת שעסקו בייצור העגלות הוא, א.ג.י., השייך לאמנון אבני.

כנראה, שיחד אבני קציני-צבא ופקידי משרד-הביטחון, כדי שיטו לו מיכרזים שלא-כדוין. אחד מאלה שקיבלו מאבני שוחד דרו-קבע, היה רבי-סרן מאיר בן-אהרון. בתוקף תפקידו במחלקת ציוד חיל-האוויר, בנושאי מיתקני-הידראוליקה, היתה לבן-אהרון נגיעה גם במעקב אחר ייצור העגלות לנשיאת הפצצות.

משהסתבר כי הצמד אבני-בן-אהרון פעל בצוותא בנושא זה, לא נותר כל ספק בכך שמסירת העכוף דהן, לפחות בחלקה, לא היתה כשי רה, נמסרה ליצרן לא מתוך שיקולי טיב, אלא כעבור שוחד.

מן הראוי שנוסף לבדיקת חוסר-התיאום בין משרד-הביטחון לבין חיל-האוויר, לבידיקת פרשת השירותים הבלתי-אמינים שהכשילו את הייצורים, תיבדק ביסודיות גם האפשרות שבית החרושת א.ג.י. קיבל את העבודה לא לפי הנהלים התקינים.

דבר שלא עשה מעולם קודם-לכן בשיחתי איתו שבהן, כנזכר, התחמק ממתן תשובות.

למחרת, כאשר פניתי אל יערי, ניכר מייד שהוא כבר מתמצא היטב בנושא. משום שהשיב במקום, ללא היסוס: "מעור למ לא השתתפנו במיכרז זה. לא הגשנו כל הצעת-מחיר, ולכן גם לא קיבלנו את העבודה."

יערי נשאר איתן בקביעתו זו גם כאשר ביקשתיו, שוב ושוב, לבדוק פעם נוספת את המיכרזים. ציינתי בפניו בדיוק מה נושא המיכרז, אילו חברות השתתפו בו ומה היה המחיר שחברת ש.ה.ל. הציעה. ייתכן שקביעתו הנחרצת של יערי בי עניין המיכרז, היתה גורמת לי להפסיק לחקור בנושא, אך רצה המיקרה, ועוד באותו יום בו הודיע לי יערי, בצורה פסקנית ביותר, כי ש.ה.ל. לא השתתפה באותו מיכרז, עלה בידי ליצור קשר עם אחד מאנשי חברת ש.ה.ל. שאמר:

"איזו שאלה? ער היום אנו זוכים רים את המחומה שהתחוללה סביב אותה מיכרז. היתה לנו הרגשה שי משנה לא-יכשר הדך שם. זכור לי שראשו התעשויה האווירית נתקששו לברר עם חיים ורון מה התי-רחש באותו מיקרה."

הדובר

לא מדבר

ב-6 במאי 1975 שוחחתי עם חיים לרון (שחזר בינתיים ארצה), מי שי היה מנכ"ל ש.ה.ל. בשנת 1971. הוא לא נטה להרחיב את הדובר בנושא זה, אך ציין כי חברתו אכן השתתפה במיכרז, וכי זכתה במחצית ממנו. פניתי לאלקנה גלי, דובר התעשייה האווירית, וביקשתיו לברר כיצד ניתן ליישב את הסתירה שבין דיברי סגור המנהל-הכללי, הטוען כי התעשייה האווירית מעולם לא השתתפה במיכרז זה, לבין דיברי מנהל ש.ה.ל., שאישר השתתפות וזכייה חלקית במיכרז.

למחרת אישר הדובר את גירסתו של חיים לרון, ואמר, כי יערי אינו מתימצא בנושא כלל, משום ששטח זה אינו במיכרז. למרות זאת, נפל יערי לעצמו זכות להתייחס למיקררה ולשלו מוכרזיכר.

הגורם היחיד שיכול לפתור, עתה, את התעלומה, הוא משרד-הביטחון. רמזים שונים שהגיעו אלי, העלו אפשרות כי ב-מיסגרת פעולה להעלמת תיקים חשודים, הנערכת לאחרונה במשרד-הביטחון, ואשר החלה עם היפתח החקירה המישרטתית, עלול גם תיק זה להיעלם.

חשיבותו של תיק זה נעוצה בכך, שאם אכן יוכח כי במחציתו השנייה של הדי מיכרז זכה אמנון אבני, למרות שהצעת-המחיר שהגיש היתה גבוהה יותר מזו של חברת ש.ה.ל., תינתן בכך אפשרות רצינית לפתיחה בחקירה מישרטתית נגמי רצת על טיב הקשרים שבין אמנון אבני וחיים לרון, משהבטיח לו, לסדר את הדי עניין, וכיצד ניתרמו קשרים אלה לי שפת ההטבות למיניהן.

ב-12 במאי 1975 נתקבלה תשור בת דובר משרד-הביטחון, נפתחי דביא. הוא הועברה אלי עידי אחת מפקידותיו, בזו הלשון: "הדובר אינו מוכן יותר להשיב על שאלותיך."

דובר משרד-הביטחון רונן על העולם הזה, משום שעלה בידי העיתון לחשוף את רשת מעשי-השוחד בין אנשי-משרדו. ניסיונות החיפוי והטישטוש של הדובר, לכל אורך מהלך חקירת העולם הזה הצרי גוהו, אחרי פיצוץ הפרשה ומאסר החשור דים על-ידי המישרטה, כמי שאינו מתמצא במתרחש מתחת לאפו, במישרד שהוא דוברו, או כמי שמעוניין להעלים את הדברים המתרחשים מעיני הציבור.

כפקידי-ציבור, חובתו הראשונית של הדי דובר לעזור לעיתונות, אם עד כה ניסה לטשטש דברים ולהכשיל את העיתונות בעבודתה הרי עתה, כאמור, בחר בדרך חדשה — אי-מסירת-מידע בנושאים מוגי דרים שעליהם הוא מתבקש להגיב.

גם כמיקרה זה, כבקודמים דו, אולי יצליח משרד-הביטחון לעכב לזמימה את גירוי האמת, אך בי סופו-שירדבר לא יעלה בידי לטשי מש את פרשת המיכרז המישרטתי,

ספורט טוטו
השבוע
מינימום הפרס הראשון
400.000
(כולל העברה)
מינימום כלל הפרסים
900.000
(כולל העברה)
יום ד' - המועד האחרון
למסירת הטפסים בגלל החג
עשה לך מנהג קבוע -
חלא טוטו בכל שבוע!
המועצה והסדר ההימורים בספורט

אילת-תל אביב
תל אביב-אילת
קו 393
9 נסיעות מידי יום
12 נסיעות ביום ראשון
אוטובוסים נוחים ממוזגי אויד
כל זאת ב-32 ל"י בלבד (מסלול אחד)
פרטים בכל לשכות המודיעין.
אגד-ההנהלה